

عنوان مقاله:

مناطق چند قومیتی و برنامه ریزی آمایش سرزمین در ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم جغرافیایی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

گلاره مولودی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی آمایش سرزمین دانشگاه هرمزگان

منیژه جلالی شولی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی آمایش سرزمین دانشگاه هرمزگان

مرضیه غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی آمایش سرزمین دانشگاه هرمزگان

سمیه زنگنه - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی آمایش سرزمین دانشگاه هرمزگان

خلاصه مقاله:

جمهوری اسلامی ایران از زمره ممالک دارای تنوع قومی محسوب می شود سرزمین پر آوازه ایران نه تنها در تاریخ گذشته خود بلکه هم اکنون نیز دارای ساختار چند قومی و ترکیبی از گروه های متنوع قومی است. توزیع نابرابر فرصت ها، سرمایه ها و منابع در کشور زمینه ایجاد تنش و بحران را در بین اقوام و همچنین در کشور فراهم نموده است ایران با وجود دارا بودن استعدادها و پتانسیل های طبیعی و محیطی در پهنه سرزمین، نابرابری های زیادی در بین مناطق آن وجود دارد اگرچه در سال های قبل از طریق برنامه های مختلف توسعه، سعی در رفع این نابرابری ها شده ولی به دلایل مختلف همچون الگوهای نامتناسب توسعه همچنان نابرابری در ایران مشهود و ملموس است. که این امر باعث ایجاد واگرایی در پیرامون و تمرکزگرایی شدید در مرکز و باعث به خطر افتادن اتحاد ملی خواهد شد. بنابراین می توان بیان نمود که انسجام ملی کشور می تواند در صورت توجه نکردن به مسایل و مشکلات و نابرابری های موجود در میان اقلیت های قومی دچار مخاطره شود. بدین جهت این پژوهش درصدد است با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی به شناسایی تنوع قومیتی در ایران، وجود عوامل موثر در بروز درگیری و بحران های قومی در ایران، بررسی بحران های قومیت و حل مشکلات و تعارض و نابرابری های به وجود آمده از طریق الگوهای نادرست توسعه در کشور با برنامه ریزی آمایش سرزمین و سیاستگذاری های مناسب در جهت کاهش مشکلات و نابرابری ها در میان قومیت های موجود در ایران و ایجاد عدالت اجتماعی در مناطق مختلف کشور بپردازد.

کلمات کلیدی:

قومیت، بحران های قومیتی، آمایش سرزمین، عدالت اجتماعی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/562313>

